

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce – CŽV

Student: Bc. Denisa KOUBOVÁ

Obor: ČJ – D

**Název práce v českém jazyce: Od hororové postavy k dívčímu idolu.
Postava upíra v současné literatuře pro mládež**

**Název práce v anglickém jazyce: From horror character to girl's idol.
Vampire in contemporary literature for young adults**

Vedoucí práce: Mgr. Ina Pišová

Oponent práce: PhDr. Věra Brožová, Ph.D.

Práce Denisy Koubové vychází ze zaujatého čtenářského pozorování jednoho z nejdynamičtější se rozvíjejících současných žánrů pro mládež, upírské literatury. Zmapovat takto rozmanitou oblast populární literatury a načrtnout vývojovou linii žánru klade nemalé nároky jak na znalost produkce a schopnost vybrat z ní podstatná díla, tak na volbu adekvátních nástrojů literární teorie k zachycení jejího vývoje.

Diplomantce se daří nastavit si pro tento úkol pevná východiska. Nejprve načrtává obecný antropologický podtext a hledá důvody obliby tohoto žánru v mimoliterárních kategoriích jako strach ze smrti či přitažlivost děsivého, což se i vzhledem k výraznosti subkultury, která se kolem žánru formuje, jeví jako velmi vhodný postup. Zároveň se zamýšlí nad specifikami dalších žánrů, které do upírské literatury vstupují, a představuje současnou produkci jako živelný konglomerát narativních schémat různých žánrů. Daří se jí ukázat, že právě integrace osvědčených postupů zejména červené knihovny, vývojového románu, detektivky či hororu stojí za masivní čtenářskou oblibou tohoto žánru.

Jako kategorii, pomocí níž konstruuje vývojovou linii žánru, si Denisa Koubová zvolila literární postavu upíra. Jeho stereotyp popsala na základě kanonických děl upírské literatury, z nichž vybrala znaky, jejichž obměňování a inovaci sledovala v soudobé produkci. Vývojová linie, která z tohoto srovnání vychází, je pestrá jako žánr sám – od tradičních typů upíra aristokrata, přes jeho civilní humanizovanou polohu jako řádného občana a rytíře ochránce, až po upíra jako sociální menšinu či groteskní figuru. Jeden ze závěrečných typů – upír jako

morální vzor v tetralogii *Stmívání* – je ostatně pěkným aktuálním dokladem stabilizující společenské role populární literatury, o níž diplomantka hovoří v úvodu práce.

S navrženou typologií nemusíme bezesbytku souhlasit, ostatně dynamicky se rozvíjející žánr upírské literatury se přísné kategorizaci brání, nicméně je z ní patrná autorčina důkladná obeznámenost s materiálem, stejně jako odvaha jej zpracovávat a vyvozovat vlastní závěry. Navzdory občasné mnohomluvnosti a zbytečné popisnosti obsahuje práce řadu svěžích postřehů a rovněž je z ní patrný prožitek radostného čtení, který Denisa Koubová uchopila pomocí literárně teoretických a historických nástrojů.

Vzhledem k solidní materiálové základně, vhodnému teoretickému zázemí a zejména odvaze nabídnout svůj vlastní koncept výkladu práci velmi ráda doporučuji k obhajobě.

Mgr. Ina Píšová

11. 5. 2015